

IZ OBČINSKE SKUPŠČINE

Zelena luč za stanovanja

Dober srednjeročni program stanovanjske graditve – Višje stanarine – Večji odstotek za razširjeno reprodukcijo in družbeno pomoč

Spričo izredno težavnega položaja na področju stanovanjskega gospodarstva so moščanski odborniki na zadnji seji razpravljali samo o eni točki dnevnega reda, in to kako zagotoviti kar najboljše pogoje za prihodnje ureditev stanovanjskega gospodarstva ne samo v občini, ampak na območju cele Ljubljane.

Na podlagi zakona o programiranju in financiranju stanovanjskega gospodarstva so mnoge delovne organizacije z veliko prizadevnostjo načrtovale nadaljnje stanovanjske potrebe svojih članov. Tako je v moščanski občini 65 odstotkov delovnih organizacij, ki zaposlujejo 85 odstotkov delovnih ljudi, izdelalo srednjeročne programe stanovanjske graditve Precej delovnih organizacij pa se izdelave teh programov še ni lotilo ali pa so jih izdelale z veliko zamudo; zato v občinskem programu tudi niso vključene.

Ze površna ocena programa zado-
stuje, da lahko očitamo mnogim delovnim organizacijam neresnost pri njihovem sestavljanju. Dvomim, da vsa leta nazaj stanovanjskih problemov niso reševale, je precej upravičen. Tako bo stanovanjski primanjkljaj ob koncu 1976. leta znašal prek 1700 stanovanj – ob se-

danjih finančnih možnostih in zmeraj višjih cenah za stanovanjski kvadratni meter.

Kaj pravzaprav preprečuje hitrejšo gradnjo stanovanj? Ze vrsto let ugotavljajo mnogi strokovnjaki s stanovanjskega področja, da je potrebno iskati temeljne probleme, ki zavirajo oziroma onemogočajo nor-

malno stanovanjsko gradnjo v razdrobljenosti gradbenih podjetij, v neurejeni zemljiški politiki, nenehnem spreminjanju urbanističnih načrtov, premalo koncentrirani gradnji in ne nazadnje tudi v nadpoprečnem dvigavanju cen gradbenih

(Nadaljevanje na 2. strani)

Nov obrat v Izolirki

Nekaj več kot 400 delavcev te delovne organizacije je z lastnimi sredstvi zgradilo nov objekt, s pomočjo katerega bodo povečali letno vrednost proizvodnje za več kot milijon dinarjev. Tako je podjetje tudi dokazalo, da dobro gospodariti in da so njih načrti polni zagnanosti in delavnosti. To pa je tudi v skladu s pismom predsednika Tita in izvršnega biroja ZKJ.

UGODITI POTREBAM TRZIŠČA

Vodja razvojnega oddelka v Izolirki inž. Furlan nam je v pogovoru povedal, da so se za nov obrat odločili predvsem zaradi potreb tržišča, zastareli obrati pa niso uspeli slediti le-tem. Poudaril je, da zahteva proizvodnja bitumenskih emulzij veliko natančnosti, ker že majhna sprememba v kvaliteti surovin vpliva na končni izdelek. Glede tega so v novem obratu poskrbeli za takšen proizvodni proces, ki omogoča večjo kvaliteto, varnost pri delu, možnosti za morebitno škodo pri proizvodnji pa so minimalne. S pomočjo nove proizvodnje pa so dosegli tudi to, da

so manj vezani na uvoz glede specialnih dodatkov.

Bitumenske raztopine sodijo v tiste vrste izdelkov, ki so za podjetja donosni. Vendar pa so ugotovili dejanske potrebe tržišča tudi z raziskavami. Ne glede na to lahko proizvedemo 10.000 ton emulzij več, kot jih potrebuje trg danes in 2 oziroma 3 tisoč bitumenskih raztopin več, kot jih lahko sprejme tržišče. Omenimo naj tudi, da so dela za nov obrat veljala okoli 200 milijonov starih dinarjev, pomembno pri tem pa je, da so pri graditvi sodelovale domače delavnice, konstruktorji in drugi. S pomočjo novega obrata bodo povečali realizacijo za več kot milijon dinarjev.

IN KAKŠNI SO NJIH NAČRTI?

Proizvodnjo nameravajo povečati kakor tudi število svojih proizvodov. Tako bodo začeli proizvajati posebno vrsto lepence, ki jo je mogoče variti in predstavlja idealno hidroizolacijo. Razširili bodo tudi obrat stiropora, v kratkem pa nameravajo začeti s proizvodnjo plošč iz mineralne volne, impregnirane s trdim vezivom.

Izolirka, ki proizvaja izdelke hidro in termoizolacije v gradbeništvu, v zadnjem času tudi za elektroindustrijo, imajo še vse polno drugih načrtov. Z novim obratom, ki so ga zgradili z veliko skrbnostjo, so dosegli tudi veliko stopnjo racionalizacije, saj bodo v prihodnje z manj truda lahko dosegali rezultate, za katere so se morali do zdaj trdo bojevati. Tako bo nekaj več kot 400-članski kolektiv realiziral letno proizvodnjo v vrednosti več kot 8 milijonov dinarjev.

MARIJAN ROGELJ

V Zalogu so zadovoljni z vrtcem

Pred 4 meseci smo v Zalogu odprli vrata novozgrajenega objekta VVZ, prvega montažnega objekta te vrste v naši občini. Ker sem ob otvoritvi s strani občanov in drugih slišala več kritike kot pohvale zaradi takega načina gradnje, me je zanimalo, kako poteka življenje in delo v tem objektu in kakšne hibe so se pokazale v tem času.

Tov. Plazarjeva, kaj bi nam lahko povedali glede funkcionalnosti in razporeditve prostorov oziroma objekta kot celote?

Marsikoga je že med gradnjo zbolela v oči nizka gradnja objekta, vendar moram reči, da je stavba izredno

izdelana, le Marlesovi kooperanti – obrtniki so bili pri izdelavi notranjih fines nekoliko površni.

Ste z notranjo opremo in zunanji pripomočki za igranje otrok zadovoljni?

Notranja oprema in pripomočki so v redu in trenutno nam ne primanjkuje ničesar. Pogoj za tako stanje je seveda tudi to, da kapaciteta še ni občutno prenapolnjena.

Tudi zunanja igrala so zadovoljiva. Imamo peskovnik in razne lesene naprave, ki omogočajo minimum telesnih poškodb. Na pomlad pa bomo uporabili tudi še preostali inventar iz starega vrtca. Igrišče je zaenkrat še nekoliko premajhno pa si pomagamo tako, da niso vsi otroci naenkrat zunaj.

Prostor okrog vrtca je dovolj velik in odmaknjen od cestnega trušča, tako da nam bo s postavitvijo raznih šotorov poleti omogočal, da bomo imeli otroke čimveč na svežem zraku.

Ali je kapaciteta v celoti zasedena – po 4 mesecih od otvoritve?

Kapaciteta objekta je 120 otrok, vpisanih pa imamo 139 otrok. Dnevno prihaja v varstvo 118 do 120 otrok, tako da je kapaciteta idealno zasedena. Ker smo bili v starih prostorih v nemogočem položaju, se nam včasih zazdi, da imamo sedaj kar preveč udobne možnosti za delo. V takih prostorih človek rad dela!

Marsikje so problemi glede kadrovske zasedbe. Ali pri vas teh problemov ni?

Kadrovski problemi so tudi pri nas, ne sicer preveč pereči, vendar so! Po normativih bi morali imeti 12 vzgojiteljice, imamo jih pa le 10, in sicer 6 kvalificiranih in 4 varuhinje. Skupno nas je zaposlenih 15.

Kakšno je vaše mišljenje glede diferencirane oskrbnine?

Po mojem mišljenju bi bila diferencirana oskrbnina upravičena, saj bi tudi z njo dosegali zmanjšanje socialnih razlik! Seveda pa bo za doseglo cilja predvsem potrebno ugotoviti optimalna merila za oceno osebnih dohodkov staršev. No, za starše naših otrok je iz dosedanjih potrdil o osebnih dohodkih razvidno, da niso bogataši ter bodo le redki plačevali polno oskrbnino. Zato pa bo močno obremenjen občinski proračun.

Imate kake načrte oziroma želje v zvezi z razvojem otroškega varstva v Zalogu?

Načrtov nimamo, imamo pa še nekaj želja – kljub temu, da jih je bilo mnogo že izpolnjenih z dograditvijo tega objekta.

Zalog je glede razvoja zelo dinamičen kraj, zato želimo, da bi vsi odločujoči dejavniki že sedaj, ko bodo gradili nove stanovanjske enote, mislili tudi na probleme otroškega varstva. Sedanja zmogljivost je zasedena, kam bodo šli malčki v varstvo čez dve leti, ko bo po programu v Zalogu 20 novih družin?!

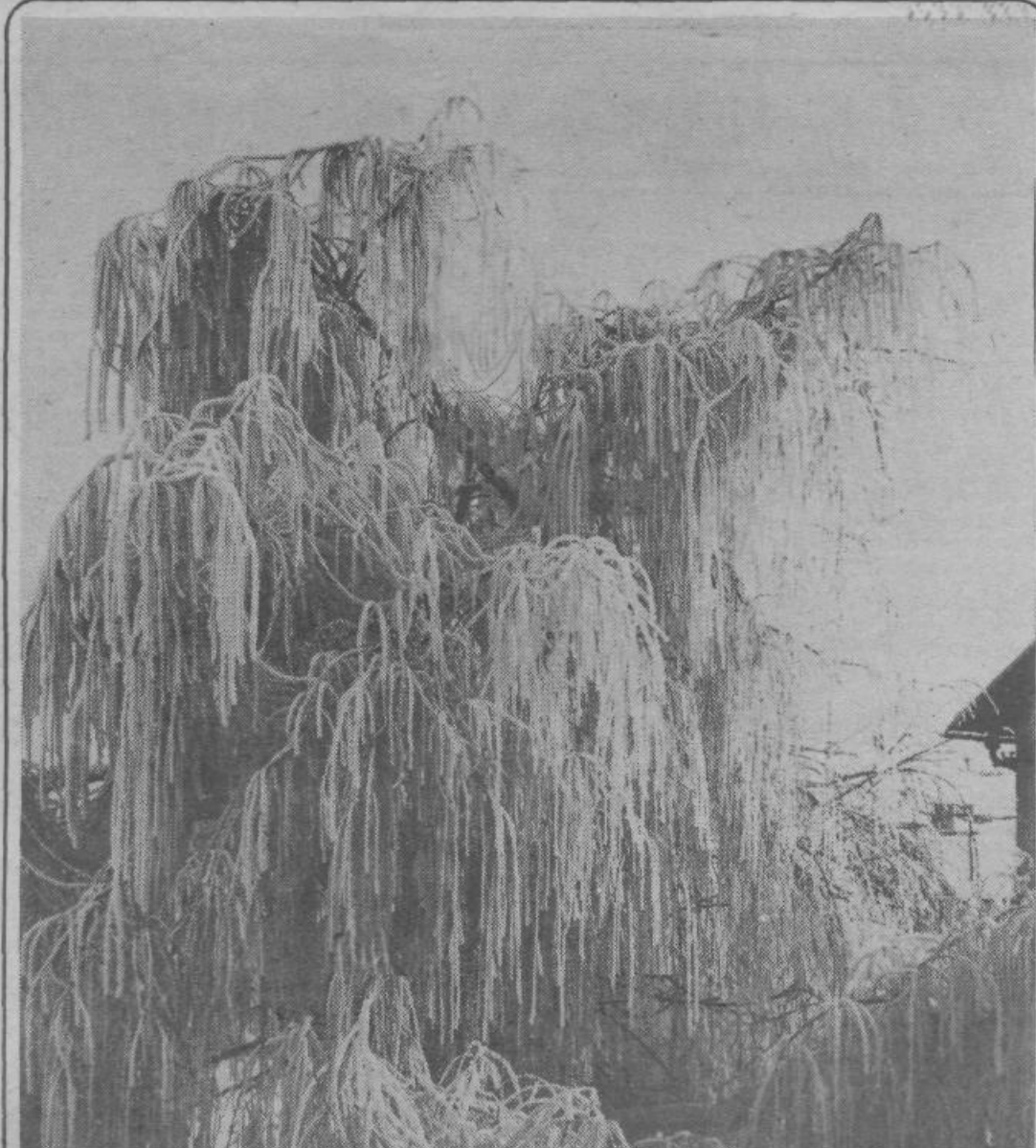
Nasa želja je tudi, dda bi ugodili staršem malih otrok, v starosti do 2 let. Zato bi bilo potrebno razmisliti tudi o organizaciji te vrste varstva.

Poklic vzgojiteljice je lep, otroci so najbolj hvaležno občinsstvo. Zato bi morali ta poklic bolj popularizirati in o njem več pisati, da bi bila mladina poučena in bi se traje odločala zanj.

Tov. Plazarjeva, dovolite, da vas pravzaprav predstavim boralcem Naše skupnosti. Bi hoteli kaj povedati o sebi?

Po končani srednji šoli sem se zaposlila kot vzgojiteljica tu, v Zalogu. To je bilo leta 1960. Od leta 1964 dalje sem ravnateljica VVZ v Zalogu. Med tem sem se vpisala na višjo pedagoško šolo v Ljubljani kot izredna študentka in sem trenutno absolventka te šole.

MILENA MATJA ŽIČ

Družbenopolitične organizacije
in občinska skupščina Moste-Polje
želijo občanom
SREČNO NOVO LETO 1973

Knjižnica je pretesna

Knjižnica Jožeta Mazovca obstaja kot samostojna proračunska enota od leta 1956 in jo letos zadnje leto financira občina. Ze naslednje leto namreč preide pod okrilje kulturne skupnosti Ljubljana. Pred letom 1956 je bila moščanska knjižnica – kakor vse druge ljubljanske – podružnica mestne knjižnice. Čitalnica na Zaloški cesti deluje od leta 1965 in je kombinacija študijskega in revijskega tipa. Z oddelkom v Polju, v krajevni skupnosti v Jaršah in v Hrušici imajo vsega skupaj 35.000 knjig, od katerih vsako preberejo letno približno 4 bralci. Skladišča nimajo, ker ni prostora, fond so prečistili, kot temu pravijo, kar pomeni, da so vse te knjige iz „žive zaloge“ in jim v glavnem ne ležijo po policah. Take nespecializirane knjižnice naj bi imele zalogo zadnjih 10 let – razen seveda domačih in tujih klasikov. Pri raznovrstnih priročnikih ni težav, ker hitro zastarijo. Letno se število knjig poveča za 2.500, prav toliko pa jih tudi odpade. (Samo za primer: stare in poškodovane odhajajo v neko šolo na Gorjance.)

Čeprav je med bralci največ mladine, to še ne pomeni, da v knjižnici Jožeta Mazovca prevladuje mladinska literatura. Daleč od tega. Izrazito mladinske literature, za cibernane in za pionirje od 14. leta, je približno 30%. To pa je seveda odločno premalo. Če bi imeli samostojni mladinski oddelek, je treba vedeti, da mladina od 15. leta naprej že bere v glavnem to, kar bero odrasli. V Ljubljani imamo posebno mladinsko knjižnico – pionirsko knjižnico – na Komenskega ulici 9.

Razmišljali so tudi o tem, da bi sposojali plošče, samo razmišljali.

Prostora nimajo, v moščanskem poslovnem centru pa tudi ni mesta zanje. Vse kaže, da bo svoj mladinski oddelek dobilo naprej Polje. Otroci berejo seveda pravljice. Na prvem mestu je Ela Peroci, pa ljudske slovenske, finske in druge pravljice. Otroci vseh knjig ne morejo odkriti sami. Svetujejo jim v šoli, vprašajo knjižničarko, potem se pa že da izbirati. Precej dobri knjižničarji sta na gimnaziji in v osnovni šoli Ketteja in Murna.

Knjig v tujih jezikih imajo zelo malo. Skušajo nabaviti tiste, po katerih gimnazijci največkrat sprašujejo.

V podružnične knjižnice knjige največkrat vozijo in jih tam izposojajo. Nemogoče je kupovati po več izvodov enakih knjig. Izjema je knjižnica v Polju, za katero kupijo skoraj vedno poseben izvod. Planska knjižnična mreža za ljubljansko regijo je izdelana, dokler pa se je še ne da uresničiti, si pomagajo pač s prenašanjem knjig sem in tja, da se ljudje popolnoma ne odvajajo branja.

V moščanski knjižnici so knjige urejene po mednarodnem decimalnem sistemu po področjih. Da je v splošnoizobraževalni knjižnici leposlovje najbolj izkoriščeno, je jasno, in v naši knjižnici je takih knjig kar 70%; 30% so priročniki, znanstvene in poučne knjige.

Leto 1972 je veljalo kot mednarodno leto knjige. Kaj so storili za to? Načrtali so mladinski oddelek knjižnice v Polju, poskrbeli so za kadre, sodelovali so v načrtih za razvoj knjižničarstva na ljubljanskem območju, sodelovali tudi s skupnostjo ljubljanskih knjižnic. Sicer je jasno, da je mednarodno leto knjige širokopotezna akcija, da pa je lahko

le opomin in spodbuda za uspešnejše bodoče delovanje.

Kvaliteta kadrov je zadovoljiva, vendar jih je premalo – le 8. V vsaj 12 bi jih rabili. Pogoj za knjižničarja, ki dela z bralci, je dokončna višja izobrazba pedagoška akademija.

„Po pravilih“ bi morala knjižnica obsegati 450 kv. m, vendar jih ima moščanska le 120. Kulturna skupnost bo naslednje leto financirala knjižnice predvsem zunaj mestnega območja, kar pa je tudi pravilno. Končno pa knjižnico imamo in takšno ali drugačno. Kdor rad bere, bo že našel pot. 300 starih milijonov pa za nove prostore ni.

Tudi čitalnica, ki so jo prvotno (leta 1965) hoteli preurediti v mladinski oddelek, pa je bilo zaradi nobilega zidovja nemogoče karkoli spreminjati, je polno zasedena.

Knjige izposojajo za teden dni, višina izposojevalnine naj bi bila 3% kupne cene knjige. Od tega pa popolnoma odstopajo in zaračunavajo več, do 8% za šund, manj za obvezno šolsko berivo, poezijo, pravljice – včasih niti 1%.

Torej: če ne kupujejo več knjig, kot bi jih lahko, je to samo zaradi pomanjkanja prostora.

ALENKA LOBNIT

OBVESTILO ŽIVINOREJCEM

Obveščamo vse živinorejce na območju naše občine, ki imajo plemenske krave in telice, da je skupščina sprejela odlok o ukrepih za pospeševanje živinoreje, v katerem je določeno, da se skočnina plačuje ob osemnitvi.

Po sklepu komisije za kmetijstvo in gozdarstvo z dne 13. decembra 1972 bodo na območju naše občine s 1. januarjem 1973 plačevali živinorejci za naravni pripust bikorejcem po 40 dinarjev ob prvem pripustu plemenice.

Za umetno osemnjevanje pa bodo živinorejci od navedenega dne dalje plačevali ob osemnitvi po 60 dinarjev za prvi osemnjenjo plemenico neposredno o semenjevalcu.

Občinski sklad za pospeševanje kmetijstva bo v letu 1973 za vsako osemnjenjo plemenico še nadalje regresiral po 15 dinarjev veterinarski postaji Posavje, kajti po njihovi kalkulaciji znaša za območje naše občine vsaka prva osemnitev 75 dinarjev.

SKLAD ZA POSPEŠEVANJE KMETIJSTVA

Gneča, gneča in zopet gneča. To bi lahko rekli za knjižnico in čitalnico Jožeta Mazovca v Mostah

Tončka Plazar, ravnateljica VVZ Zalog

funkcionalno urejena in prostori pravilno dimenzionirani. To je svetel in zračen objekt, verjetno življenjsko bolj ugoden kot marsikateri moderno zidan objekt: poleg tega pa je relativno zelo poceni. Dandanes gradijo po svetu dosti montažnih stavb, čez 20 let pa bo verjetno še večja ekspanzija take hitre in cenene gradnje stavb.

Pomanjkljivost je morda v tem, da niso našli rešitve za poseben prostor, v katerem bi bile shranjene gasilne naprave ter razne naprave za elektriko, plin, vodo in podobne zadeve. Stavba je v celoti kvalitetno